

20 jaar Peavey 6505

De versterker die Eddie bouwde

De 6505 zou wel eens de eerste klassieker van Peavey kunnen worden. Ga maar na: ontworpen met Eddie Van Halen en te horen op naar schatting 50 procent van alle metalopnamen van de laatste twintig jaar.

door Michiel Roelse

Hartley Peavey zei eens: "Als een oude Fender versterker het niet meer doet, wordt die liefdevol gerestaureerd. Als een even oude Peavey ermee stopt, is het een *piece of shit*." Een waar woord, want Peavey heeft sinds de oprichting in 1965 met geen enkel instrument of apparaat de onaantastbare vintage status

bereikt die Fender en bijvoorbeeld Marshall wel genieten. Als één product daar verandering in kan brengen, is het wel de 6505 versterker.

Geschiedenis

De 6505 begon zijn leven als de Peavey 5150 toen Eddie Van Halen met de versterkerbouwers van Peavey op zoek ging naar de verster-

ker die zijn 'brown sound' de volgende eeuw in kon brengen. De 5150 versterker – de code die de Californische politie gebruikt voor gestoorde personen en de naam van Eddie's thuisstudio – kwam in 1991 op de markt. De top viel op vanwege het feit dat er maar liefst vijf voorversterkerbuizen werden gebruikt (later zou daar nog één bijkomen). Gezien Eddie's verleden met Marshall versterkers (hij nam de eerste Van Halen-albums op met een plexi Marshall Super Lead uit de jaren '60) lagen EL34 eindbuizen voor de hand, maar Eddie koos voor zijn 5150 de meer met Fender versterkers geassocieerde 6L6 buizen. Ontwerper James Brown werkte destijds met Eddie aan de versterker en hij vertelt dat Eddie een versterker wilde die klonk als de voortrap van zijn Soldano SLO100 door de eindtrap van zijn Marshall. De Soldano heeft ook 6L6 eindbuizen (net als een clean/crunch-

schakelaar op het rhythmkanaal en vijf 12AX7 voorversterkerbuizen). Bij het ontwerpen van de versterker bleek al snel dat Eddie's voorkeur voor eindtrapvorming bij liveshows betekende dat de brown sound in de mengtafel uitgebreid met EQ moest worden bewerkt om het laag in de hand te houden. Daarom kozen de ontwerpers er voor de vervorming vooral in de voorversterker te laten plaatsvinden.

De eerste 5150 had twee kanalen (rhythm en lead) met een gedeelde driebands EQ, pre en post gain-regelaars per kanaal en een resonantie- en presenceregelaar. De resonanceregelaar zorgt er voor dat het laag ook bij veel gain en volume onder controle blijft. Dat is een belangrijke toevoeging gezien het feit dat veel metalbands graag lager stemmen en je dan meer dan anders controle over de lage frequenties moet houden. Het is een van de redenen waarom producers in de studio zo graag opnames maken met een 5150 of 6505. De presenceregelaar helpt om ook bij veel gain door de mix te komen. Het rhythmkanaal heeft verder nog schakelaars voor bright en crunch.

Blokletters

De eerste 5150's hadden twee ingangen en een in blokletters geschreven logo. Om juridische complicaties met een andere fabrikant (Electro-Voice) te vermijden, werd het lettertype van het logo omgezet naar een schrijffletter. Je hoort wel eens dat de blokletter-5150's beter klinken dan die met een geschreven logo, maar in feite

MONITOR

Een trotse Eddie op de cover van het Peavey magazine

De rood-witte afwerking van Van Halens gitaar was ook een optie voor de 5150

hebben beide dezelfde circuits. Het verschil zit hem in de gebruikte buizen. Voor de blokletter-versterkers werden Amerikaanse Sylvana's gebruikt, maar toen die oprakten was Peavey gedwongen over te gaan op kwalitatief veel mindere Chinese buizen. Toevallig gebeurde dat op het moment dat van logo werd veranderd.

In 1999 was dit probleem opgelost, net op tijd voor de eerste update van de 5150. De 5150 II kreeg een driebands EQ en een presence- en resonanceregelaar per kanaal. In de voorversterker kwam er nog een 12AX7 buis bij – waarschijnlijk in een poging het rhythmkanaal minder snel te laten vervormen – en de tweede ingang werd geschrapt. Het was namelijk gebleken dat Eddie het cleane kanaal van zijn 5150 nooit inschakelde. In plaats daarvan schoonde hij het geluid op met behulp van de volumeknop van zijn gitaar. Toen hij belangstelling kreeg voor cleanere geluiden en dus voor het cleane kanaal van zijn versterker, moesten de technici van Peavey direct aan het werk om de kwaliteit van dat kanaal op niveau te krijgen. Een van de meest uitgevoerde modificaties aan een 5150/6505 is desondanks het verbeteren van het cleane kanaal, samen met het opwarmen van de leadsound, die bij veel gain wel erg veel compressie heeft en bovendien een wat sissend tophoog.

5150 wordt 6505

In 2004 gingen Eddie en Peavey uit elkaar en Eddie nam de aanduiding 5150 als zijn handelsmerk mee. Peavey besloot de versterker ongewijzigd in productie te houden en koos 6505 (een verwijzing naar de oprichting van Peavey in 1965) als nieuwe naam. De 6505 is dus gelijk aan de oorspronkelijke 5150, terwijl de 6505+ dezelfde versterker is als de 5150 II. De later uitgebrachte 6534 is in feite de 6505+ maar dan met EL34 eindbuizen, voor een Britser geluid.

Combo's

Voor wie keihard voor de dag wil komen, maar geen zin heeft in het sjouwen van een half- of zelfs een hele stack, heeft Peavey de 6505

combo. Deze is er in twee smaken: met één of twee 12-inch luidsprekers. De 6505 112 heeft een Accutronics veergalm, een 12-inch Peavey Sheffield luidspreker, 60 watt vermogen dat wordt geleverd door vijf 12AX7 voorversterkerbuizen en twee 6L6 eindbuizen. Net als de losse top is de combo uitgerust met twee kanalen, elk met een eigen driebands EQ en regelaars voor presence en resonance. De 6505 212 heeft een gesloten kast (en komt dus wat het laag betreft wat meer in de buurt van een half-stack met 4x12 kast) en twee 12-inch Sheffield's. Verder is dit model gelijk aan de 112.

Endorsers

Zoals gezegd is de rauwe kracht van de Peavey 6505 favoriet bij metalbands. Opvallend is echter dat ook oudere gitaristen als Brad Whitford van Aerosmith en Steve Morse van Deep Purple zijn signaleerd met een 6505. De lijst van metalbands die de 6505 gebruiken is zo lang dat het net zo weinig zin ze op te noemen als bijvoorbeeld een lijst van gitaristen die op een Fender spelen. Maar hier is dan toch een begin: Bullet For My Valentine, Asking Alexandria, All That Remains, Black Veil Brides, The Devil Wears Prada, Bring Me The Horizon, August Burns Red, Machine Head, Atreyu, 3 Doors Down, Ted Nugent, Steve Morse, In Flames, Arch Enemy, Visqueen, God Forbid, HIMSA, Darkest Hour, Sworn Enemy, Uneath, POD en Chimaira.

En nu?

Zoals gezegd nam Eddie Van Halen enkele jaren geleden afscheid van Peavey en nam hij zijn handelsmerk 5150 mee. Onder de naam EVH (dat op zijn beurt weer onder de vlag van Fender opereert) worden sindsdien de versterkers gebouwd waar Eddie tegenwoordig op speelt. De metalgitarist die op zoek is naar dé sound van nu heeft daardoor de keus: wordt het de Peavey met al zijn geschiedenis of toch de EVH, vanwege de betrokkenheid van Van Halen? Wij zeggen: wat is dit een mooie tijd om metal te spelen! ☑

De resonanceregelaar houdt het laag ook bij veel gain onder controle, een reden voor de populariteit van de 6505 bij metalbands

